

Het Buitengebeuren, april 2014

In november krijgt de schaakwereld de gehoopte revanche om het wereldkampioenschap. Oud-wereldkampioen Viswanathan Anand won met overmacht het Kandidatentoernooi in het Siberische Khanty Mansiysk en mag nu in november proberen de vorig jaar in het Indiase Chennai verloren titel (3,5-6,5) op Magnus Carlsen te heroveren. De plaats van handeling is nog niet bekend, maar het ligt voor de hand dat de tweekamp dit keer in Noorwegen gehouden zal worden.

Anand, met 44 jaar de oudste deelnemer van het veld, werd de verdiende winnaar van het toernooi (13-30 maart). Hij bleef als enige deelnemer ongeslagen en kwam alleen in zijn tweede partij tegen de Rus Sergej Karjakin in gevaar, maar wist met veel kunst en vliegwerk het vege lijf te redden.

			A	K	K	M	A	A	S	T	Totaal
1. Anand	Ind	2770	xx	==	==	1=	==	1=	==	=1	8,5
2. Kirjakin	Rus	2766	==	xx	01	==	==	01	=1	==	7,5
3/5. Kramnik	Rus	2787	==	10	xx	1=	==	==	=0	01	7
Mamedyarov	Aze	2757	0=	==	0=	xx	1=	01	1=	==	7
Andreikin	Rus	2709	==	==	==	0=	xx	=1	0=	1=	7
6/7. Aronian	Arm	2830	0=	10	==	10	=0	xx	1=	==	6,5
Svidler	Rus	2756	==	=0	=1	0=	1=	0=	xx	10	6,5
8. Topalov	Bul	2785	=0	==	10	==	0=	==	01	xx	6

Anand, de verslagen titelhouder en met 44 jaar de oudste deelnemer, sloeg zijn gouden slag meteen in de eerste ronde. Hij versloeg toen Levon Aronian, die algemeen als zijn belangrijkste concurrent gezien werd. De winnaar van het laatste Tata-toernooi (Wijk aan Zee/Amsterdam/Eindhoven) moest meteen in de achtervolging en pakte dat serieus aan met drie overwinningen in de eerste turnus, onder meer tegen de Rus Peter Svidler, die van de organisatoren een 'wild card' gekregen had. Halverwege had hij de Indiër achterhaald en leek een spannend slot in het verschiet, maar het liep anders.

Anand won in de tweede turnus nog een keer – van de Bulgaar Vesselin Topalov – terwijl de machine bij Aronian begon te haperen. Beslissend was de voorlaatste ronde. Anand ontsnapte met zeer veel kunst en vliegwerk aan verlies tegen Kirjakin, maar Aronian verloor van de Bulgaar Vesselin Topalov en daarmee was het toernooi beslist. Tot overmaat van ramp verloor Aronian in de laatste ronde van Alexander Andreikin, waardoor hij afzakte naar de voorlaatste plaats. Het gat tussen Anand en de rest van het veld liep op tot minimaal een vol punt. Een overtuigende winnaar en wellicht ook de meest aansprekende. Anand krijgt nu de gelegenheid om aan te tonen, dat hij bij de match in Chennai onder zijn niveau gespeeld heeft. Het toernooi leverde een vrucht aan interessante partijen op, want er werd enorm gevochten.

Op maandag 11 maart was het dan eindelijk zo ver en kon het Kuijpers-boek op de clubavond gepresenteerd worden. Dat deed voorzitter Bas van de Plassche. Frans en ik waren er zelf bij. De foto's van Jos Sutmuller staan op de site van de club voor wie er niet zelf bij kon zijn. Het was een korte ceremonie, maar voor Frans en mij de afsluiting van een enorm project. Nu kan ik eindelijk Deel II, (de partijen), afmaken. Ik heb er ruim 1.800 weten te verzamelen in de loop van de tijd. Ik denk dat ik daar nog wel een paar maanden voor nodig zal hebben, maar goed, dan ben ik ook weer van de straat.

Het boek omdat 252 pagina's (met foto's) en door het op een akkoordje te gooien met de drukker heb ik de prijs kunnen beperken tot 15 euro en dat lijkt me echt een prikje voor zo'n fraaie pocket, maar dat moet u zelf maar beoordelen.

Op die avond werden er twaalf exemplaren verkocht, teleurstellend weinig, moet ik eerlijk zeggen. Op de volgende clubavonden kwamen er daar nog een paar bij, zelfs één bestelling van buiten de club, maar veel te juichen valt er niet. Ik had eerlijk gezegd meer belangstelling verwacht, maar misschien komt die nog. Als ik nu de boeken aan de man probeer te brengen, voel ik mij een halve bedelaar en dat kan de bedoeling van drie jaar werk niet geweest zijn.

De volgende clubavond meende ik weer eens te fiets te moeten bezoeken. Dat was een misrekening, Het bleek veel kouder dan verwacht. Op de terugweg legde ik, zoals zo vaak aan bij 'café 'De Bommel' aan de Kleine Berg en dat had ik beter niet kunnen doen. Mijn fiets stond op een veilig plekje, dacht ik, maar dat bleek niet zo te zijn. Helaas werd hij gejat, met de sleutels er nog op (mijn fout) en toen begonnen de moeilijkheden, want al mijn sleutels zaten eraan. Gelukkig kon ik overnachten bij mijn behulpzame kroegbaas Frans, maar de volgende dag zat ik met de problemen : ik kon mijn huis niet meer in.

Ik treinde in alle vroegte terug naar Best, waar ik de telefoon van mijn buurman mocht gebruiken. Met behulp van de huismeester werd er vervolgens ingebroken in mijn eigen woning. Dat bleek hij razend snel te kunnen, maar ik moest wel alle sleutels laten bijmaken en dat bleek behoorlijk prijzig te zijn. Ook moest ik een nieuwe fiets regelen. Ook dat lukte, maar aan het eind van de dag was ik wel zo'n 100 euro lichter en had ik zo veel gelopen, dat ik van pure vermoeidheid op de bank voor de televisie in slaap viel. Ik vertrouw nu helemaal niemand meer.

Maar het leed was nog niet geleden. De volgende maandag ging ik met trein en bus naar de club. So ar so good, maar op de terugweg ging het mis. Ik was ruim op tijd op het station voor de laatste trein, maar die bleek niet te gaan. Pas na een half uur werd dat omgeroepen en nog een kwartier later kregen we van de perronchef te horen, dat we met een taxibusje naar Best gebracht zouden worden, maar we moesten wel het station uit. Dus stonden we te blauwbekken voor het station tot er nog eens een half uur later eindelijk een busje kwam om ons op te halen. Iedereen was totaal vernikkeld van de kou. Het was juist die nacht een paar graden onder nul. Met anderhalf uur vertraging kwam ik eindelijk thuis, rillend en wel. Het duurde nog een half uur voor ik me weer enigszins gerieflijk voelde. Het was de tweede rampavond op rij. Je moet er iets voor over hebben om je clubavond te bezoeken.

Thuis de partijen uit Siberië nagespeeld en die waren gelukkig verwarmend. Ik rijd nu op een groen damesfietsje rond (Batavus) met een stevig hangslot met een sleuteltje aan mijn bos, maar voor de veiligheid ook een in mijn portemonnee, maar de temperaturen moeten wel aantrekken voor ik weer een dergelijke pooltocht onderneem en alsof ik erom gevraagd had : het werd opeens lenteachtig heerlijk weer, als was het om te pesten.

Mij rest nu nog een onaangename opruimsessie. In mijn seniorenappartementje staan overall stapeltjes boeken als getuigen van mijn werk aan het Kuijpers-boek en die moet ik allemaal weer keurig terug op hun plaatsje zien te krijgen : precies het soort klusje waar ik niet van houd, maar goed, het kan niet altijd mee zitten. Ik heb ook leuke dingen teruggevonden, zoals een affiches van een optreden op de Markt in Oirschot met Frans, Genna Sosonko en Viktor Korchnoi en is het Fischer-boek van Frank Brady weer terecht. Ieder nadeel heb zijn voordeel, zei een beroemde profeet uit de Watergraafsmeer eens.

Jules Welling